

Titel: Kapitel XXII.

Citation: "Kapitel XXII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e8599/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXII.

Kære til Højesteret

§ 265.

Oversjor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i § 243, kan, forsaavidt det modtagne ikke særlig er bestemt, Enhver, oversjor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til Højesteret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Oversjor Domme kan Kæremaal kun rejses i det i § 6 nævnte Tilfælde.

Er en Beslutning bleven paakendt ifølge Kæremaal, kan den ikke senere paaankes, og saalænge Kære over en Beslutning er i værende, kan denne ikke paaankes.

§ 266.

Kære iværksættes ved til den Landsret, hvis Hænding eller Afgørelse man vil paaføre, at indgive en skriftlig Fremstilling af Kæregrunden og den Paastand, som i den Anledning gøres. Af Fremstillingen skal Genpart meddeles Modparten. Vidner, Syns- og Skonsmænd samt Tredjemænd, hvem Fremlæggelsen af et Dokument er paalagt, kunne fremsætte deres Kære mundtlig til Retsbogen.

Kæremaalet kan støttes paa nye retlige Anbringender og Beviser.

§ 267.

Forsaavidt Landsretten ikke i Medfør af § 111, § 153 eller § 183 forandrer sin Afgørelse, indbender den inden Udløbet af en Uge Kærestiftet eller Udskrift af Retsbogen samt af den paaflagede Kendelse og øvrige fornødne Aktskylder til Højesteret, hvorhos Retten kan vedseje sin egen Erklæring. Om den stedfundne Indsendelse gives der straks begge Parter Meddelelse.

§ 268.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse have begge Parter Afgang til at

indsendte skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet til Højesteret. Senere indsendte Udtalelser ere ikke udelukkede fra at tages i Betragtning, naar de indkomme, inden Afgørelse har fundet Sted. I øvrigt kan Højesteret efter sit Skøn af egen Drift indhente Oplysninger eller Erklæringer fra Landsretten eller Parterne.

§ 269.

Paa det indkomne skriftlige Grundlag træffer Højesteret snarest muligt Afgørelse ved Kendelse. Naar særlige Grunde tale derfor, kan Højesteret dog af egen Drift eller efter en Paris Begering anordne mundtlig Forhandling og til den Hensigt opfordre Parterne til at give Møde. Udesliver i saa Fald den, der lærer, afvises Kæremaalet, hvorimod Modpartens Udeslivelse ikke har nogen særlig Virkning.

Kæremaal kunne forhandles for og afgøres af et saadant Udvalg, som bestemt i § 259.

§ 270.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kærefristen 2 Uger efter, at Afgørelsen er truffen. Landsretten kan, naar Omstændighederne tale derfor, senere, dog ikke efter 6 Maanedes Forløb, tillade, at Kærefrist indgives inden 2 Uger efter Tilladelsens Meddelelse.

Kære til Højesteret har ikke opjættende Virkning, hvor det ikke særlig er fastsat i denne Lov. Dog kan saavel Landsretten som Højesteret anordne saadan Opjættelse.

Afgang til Kære fortabes, naar en til den givne Udsettelse ikke benyttes.

Kapitel XXIII.

Om Forretning ved Højesteret.

§ 271.

Højesteret kan paa Andragende indtagesesvis tillade, at en ved denne Ret afgjort